

Nr 154.

Godkänd av första kammaren den 19 maj 1916.

Godkänd av andra kammaren den 20 maj 1916.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående utförsel av socker under viss tid utan erläggande av sockerskatt m. m.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 23.)

Till Konungen.

Genom en den 31 mars 1916 dagtecknad proposition, nr 152, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att

dels antaga följande

Förslag

till

förordning angående utförsel av socker under viss tid utan erläggande av sockerskatt.

Härigenom förordnas som följer:

Utan hinder av vad 4 § i förordningen den 11 oktober 1907 angående beskattning av socker innehåller därom, att vad i samma paragraf är stadgat om utförsel av socker utan erläggande av sockerskatt

icke skall äga tillämpning, så länge den i Bryssel den 5 mars 1902 avslutade konventionen angående beskattningen av socker är för Sverige gällande, skall det tillkomma Konungen att medgiva, att under tiden intill den 1 juni 1917 må på de villkor, som i ovannämnda paragraf ävensom för varje särskilt fall av Konungen bestämmas, utförsel av raffinerat socker till Norge utan erläggande av sockerskatt äga rum i den omfattning, som av Konungen medgives, dock högst till en myckenhet, som motsvaras av till riket efter den 1 januari 1916 importerat råsocker, varvid 90 kilogram raffinerat socker skall anses motsvara 100 kilogram råsocker.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift från trycket utkommit i Svensk författningssamling;

dels ock medgiva att vid utförsel av socker, som kan komma att äga rum på grund av bestämmelserna i förenämnda förordning angående utförsel av socker under viss tid utan erläggande av sockerskatt, må, under de villkor Konungen föreskriver, restitutionsvis av tullmedlen utbetalas 8 öre för varje kilogram av den utförda varan.

Chefen för finansdepartementet har till ovannämnda statsrådsprotokoll särskilt framhållit, att förutsättningar för den ifrågasatta utförseln av socker givetvis vore, att icke därigenom föranleddes någon höjning av sockerpriset inom Sverige samt att densamma komme att äga rum allenast för den händelse att, sedan landets egen sockerkonsumtion blivit tillgodosedd, ett överskott i den inhemska sockertillgången i anledning av importen uppstode.

Beträffande frågan, huruvida Brysselkonventionens bestämmelser skulle kunna lägga hinder i vägen för det i propositionen föreslagna medgivandet till export, har departementschefen erinrat, att han vid framläggande av såväl 1914 som 1915 års proposition med förslag till skattefri utförsel av socker uttalat den bestämda uppfattningen, att ett bifall till förslagen icke kunde anses innebära någon överträdelse av nämnda konventions bestämmelser, att han därvid till stöd för denna sin uppfattning hänvisat till vissa förhandlingar, som vid konventionens förnyande år 1908 förts mellan ombuden för de intresserade staterna, samt att med hänsyn till dessa hans bestämda förklaringar båda riks-

dagarna förklarat sig sakna anledning att ur denna synpunkt hysa betänkligheter mot antagandet av propositionerna i ämnet. I betraktande av vad sålunda förekommit har departementschefen icke tvekat att beträffande den nu förevarande framställningen, vilken ju vore av ännu obetydligare räckvidd än de föregående och avsåge en export, som skulle motsvara verkställd import, uttala, att densamma på intet sätt kunde anses innebära någon överträdelse av Brysselkonventionens bestämmelser.

Med hänsyn till vad departementschefen sålunda yttrat, har riksdagen, som i likhet med de bägge föregående omförmälda riksdagarna icke ingått i närmare prövning av innebörden av ovanberörda förhandlingar i det ifrågavarande avseendet, icke ansett sig hava skäl att ur den angivna synpunkten hysa betänkligheter mot exportens medgivande.

Den i propositionen ifrågasatta tullrestitutionen föranleder icke någon erinran från riksdagens sida.

Vid sitt bifall till propositionen förutsätter emellertid riksdagen, att, i enlighet med vad departementschefen uttalat, export kommer att äga rum endast i den mån överskott i den inhemska sockertillgången uppstår samt att av exporten icke kommer att föranledas någon höjning av sockerpriset inom Sverige.

Riksdagen får sålunda för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva, att riksdagen, med bifall till Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition, *dels* antagit ovan införda förslag till förordning angående utförsel av socker under viss tid utan erläggande av sockerskatt,

dels ock medgivit, att vid utförsel av socker, som kan komma att äga rum på grund av bestämmelserna i samma förordning, må, under de villkor Konungen föreskriver, restitutionsvis av tullmedlen utbetalas 8 öre för varje kilogram av den utförda varan.

Stockholm den 20 maj 1916.

Med undersätlig vördnad.
